

slaget. Det foreliggende Lovforslag har jo det Lyspunkt, som det ogsaa er fremhævet, at Korpsets Styrke bliver nedsat ret betydeligt — Differencen udgør 88 Personer —, og selv om Forholdene altsaa i Ojeblikket er saadanne, at denne Nedsættelse ikke etableres med det samme, vil det dog ske i Løbet af kortere eller længere Tid. Selv om man kunde ønske en Ændring i Lovforslaget i Retning af Besparelse paa dette eller hint Punkt, ser jeg som sagt ingen Mulighed derfor, og jeg skal derfor i Lighed med den ærede Ordfører for Partiet Venstre anbefale Lovforslaget til hurtig Behandling i dette høje Ting.

Finansministeren (N. Neergaard):

Jeg takker de tre ærede Ordførere for henholdsvis Venstre, det konservative Folkeparti og det radikale Parti for deres Tilslutning til Lovforslaget. Det ærede 9de Medlem for 2den Kreds (Dahl) havde jo paa Socialdemokratiets Vegne adskillige Anker at anføre, men vilde dog ikke stille Ændringsforslag, hvilket jeg er ham erkendtlig for. Det ærede Medlem var forbavset over de foreslaaede Lønningers Højde. Det synes jeg nu ikke, der er nogen Anledning til. Jeg synes heller ikke, der er Anledning til deraf at drage den Slutning, at man mener, at de i Tjenestemandsløven af 1919 fastsatte Lønninger nu skulde staa foran en Forhøjelse. Det maa jo erindres, at de Lønninger, som der her røres ved, er fastsat rent midlertidigt, det hele var jo en Prøveforanstaltning, som nu skal gaa over til at blive en fast Institution. Saa bliver Spørgsmaalet, naar disse Stillinger endelig skal normeres, om det virkelig er en uforholdsmæssig stor Løn for Mænd, der faar et saadant Ansvar, som Næstkommanderende og Distriktofficerer her vil faa — om det virkelig er uforholdsmæssigt at lade Næstkommanderende begynde med en Løn af 4 800 Kr. aarlig, stigende til 6 240 Kr., eller at lade Distriktofficerer begynde med 4 800 Kr. aarlig, stigende til 5 160 Kr. Jeg kan ikke indse, at dette skulde være Lønninger, som under de nuværende Forhold kan siges at være uforholdsmæssige, jeg synes, de staar i meget godt Forhold til de i Tjenestemandsløven normerede Lønninger. Hvad Distriktofficererne angaar, faar de ganske vist Alderstillæg ud over, hvad de tidligere har faaet, men selve den Løn, de faar, er den samme, om end Grundløn og personligt Tillæg forvandles til en Grundløn af 4 800 Kr. Desuden er der den Grund

til at fastsætte Lønningerne saaledes, at Korpsets Chef og Administrationen ikke har ment, at man kunde bevare egnede Kræfter for disse Stillinger med mindre Lønninger. Det er ogsaa det Argument, der er fremført i Lønningsraadet, og som har fremkaldt den Tilslutning fra Lønningsraadets Side, som det ærede 2det Medlem for 4de Kreds (Veistrup) omtalte, og som jeg ogsaa har omtalt.

Det ærede Medlem mente, at Distriktofficererne var overflødige. Fra Korpsets Ledelses Side og ligeledes fra Administrationens anser man dem for ganske nødvendige. Det maa erindres, at man kan ikke anvende det Argument, det ærede Medlem benyttede, at naar man ved den gamle Grænse har kunnet klare sig uden Distriktofficerer, kan man ogsaa klare sig uden dem ved den nye. Grænsebevogtningen er ulige vanskeligere ved den nye Grænse end ved den gamle, og de Opgaver, som er paalagt Grænsebevogtningen, er langt mangfoldigere og langt vanskeligere end tidligere. Der kræves i mange Tilfælde Konduite og Takt, hvad der nødvendigt maa have til Følge, at man forstærker Rammerne og forstærker dem med Mænd, der er uddannet til at føre Kommandoen, og som derfor maa formenes at være i Besiddelse af de Egenskaber, der skal til for at træffe de Afgørelser, som ofte maa træffes ganske konduitemæssigt og med meget kort Varsel. Føre noget egentligt Bevis for, at de er nødvendige, kan man selvfølgelig ikke, det er en Skønssag, men hvad jeg kan sige, er, at den udmærket dygtige Mand, der staar i Spidsen for Grænsegendarmeriet, og med hvis Ledelse jeg nok tør sige, der er almindelig Tilfredshed i Sønderjylland, mener ikke at kunne paatage sig Ansvaret for en forsvarlig Bevogtning af Grænsen, hvis Distriktofficererne forsvinder, og derfor har vi maattet staa fast paa, at vi faar dem fastslaaet her i Løven.

Det ærede Medlem berørte Spørgsmaalet om, hvorvidt disse Poster skulde beklædes med Mænd indenfor Gendarmerikorpset, som rykkede op, eller ikke. Det ærede Medlem var saa elskværdig at oplæse de Udtalelser derom, jeg fremkom med i Folketinget; jeg har ikke noget at tilføje, jeg kan være enig med Folketingets Udvalg i, at Gendarmerikorpsets øvrige Befalingsmænd ikke skal være afskaaret fra at avancere op til disse Stillinger, men jeg maa gentage, at jeg mener, der maa kræves ganske særlige Kvalifikationer ved Besættelsen af Distriktofficerernes Poster.